

TEDEN MOLITVE
ZA DUHOVNE POKLICE

27. april – 3. maj 2009

**»VEM,
KOMU SEM VEROVAL ...«**
(2 Tim 1, 12)

Ljubljana 2009

UVODNA BESEDA

»VEM, KOMU SEM VEROVAL ...«

Vsak človek komu kaj verjame, saj vsega ne more sam odkriti in preveriti. Zato je tako pomembno, da vemo, komu lahko verjamemo. Največ ljudi verjame javnemu mnenju, čeprav najmanj zasluži naše zaupanje. Zato je apostol Pavel tako ponosen na temelj svoje vere: »Vem, komu sem veroval.« Jezusu. Pavel je pred Damaskom srečal živega Gospoda, katerega spomin je hotel uničiti. Od takrat zanj ni bilo pomembno nič drugega kakor Jezus Kristus in oznanjevanje evangelija o njem. Vedel je, da ima njega in vsakega človeka Jezus neskončno rad, vedel je, da je za nas dal svoje življenje in vstal od mrtvih, zato je On edini, ki je vreden naše vere in našega zaupanja. Samo vera v živega Gospoda je lahko trden temelj našega poklica, zato je molitev za duhovne poklice hkrati molitev za živo vero in njen izraz.

Jezus je pogosto spodbujal k molitvi in bil za to sam najlepši zgled. Med drugim je v enem primeru bolj natančno določil, za kaj naj njegovi učenci molijo: naj Gospod žetve pošlje delavcev na svojo žetev. Preden je izbral dvanajst svojih najožjih sodelavcev, je tudi sam kar celo noč prebedel v molitvi. Pa tudi sicer je pogosto molil za svoje učence, posebno še pred slovesom na veliki četrtek, ko je odhajal v trpljenje in smrt. Duhovni poklici se izmolijo. Ta molitev je najprej molitev staršev za svoje otroke. Težko je pričakovati, da starši in domači ne bodo postali ovira nekemu iz domače hiše, ki se želi povsem posvetiti Bogu in njegovemu kraljestvu v duhovnem poklicu, če se v tisti hiši nikoli ne moli. Molitev za duhovne poklice mora postati sestavni del naših namenov, za katere molimo doma in v cerkvi, osebno in občestveno.

Teden molitve ne sme postati nekakšna »molitvena kampanja« enkrat na leto, kakor da bi s tem to nalogo opravili. Ta teden je samo spodbuda za to, da bi molitev za duhovne poklice postala sestavni del molitev v vseh naših občestvih, od družine do župnije, pa tudi sestavni del namenov naše osebne molitve.

+ *Anton Stres, celjski škof*

PONEDELJEK, 27. 4. 2009

Tadej Linasi, duhovnik

UVOD

»Vem, komu sem veroval« (1 Tim 1,12), je misel apostola Pavla, ki nas bo spremljala skozi ves teden molitve za duhovniške, redovniške in misijonarske poklice.

Danes nam Božja beseda predstavlja sv. diakona Štefana, ki je vse svoje življenje zastavil za Jezusa Kristusa. Zakaj? Ker je dobro vedel, komu je veroval. Ali mi vemo, komu verujemo? Verujemo v Jezusa Kristusa? Naj bo naša današnja daritev svete maše izraz vere, upanja in ljubezni. Odzovimo se vabilu, da bi vedno radi molili za duhovne poklice. Pa ne le v tem tednu, ko nas Cerkev še posebej vabi k temu, ampak vsak dan, vse leto.

NAGOVOR

Štefan je imel zanimive darove in sposobnosti. Bil je poln milosti in moči, delal je čudeže in velika znamenja; skratka to, kar si je človek v vsej zgodovini želel imeti. Kaj vse je človek pripravljen storiti, da bi imel moč in oblast, ki bi ga vpisali med velika imena! Ali je po vsem tem hrepenel in si tega želel tudi Štefan? Hrepenenje in želje je imel, vendar samo po tem, da bi ljudem, med katerimi je živel, dopovedal, kdo je Jezus iz Nazareta. Da je on Odrešenik, ki ga je svet tako dolgo pričakoval. Da je samo v Jezusu Kristusu odrešenje in v nikomur drugem. Da bi mu ljudje lažje verjeli, so bile njegove besede podkrepjene tudi s čudeži in velikimi znamenji. Za to resnico je dal tudi svoje življenje. Pa vendar mu večina kljub vsemu ni verjela in ga je celo obtožila bogokletstva.

Ko danes z velike oddaljenosti gledamo na ta dogodek, smo morda žalostni ali pa ne razumemo, zakaj ljudje niso verjeli Štefanovim besedam in dejanjem. Pa se preselimo s tem vprašanjem v naš čas. Ali je danes kako drugače? Verjetno se boste strinjali, da v verovanju v Jezusa Kristusa po 2000 letih ni bistvene razlike. Nekateri vanj verujejo, drugi še verjamejo ne, da je sploh živel. V takšnem ozračju vere in nevere so nam še kako potrebni ljudje, kakršen je bil sv. diakon Štefan. Vendar se moramo vsi zavedati, da takšni ljudje ne padejo kar tako z neba ali se pojavijo v smislu »mizica pogrni se«. Današnji svet in vse človeštvo je pretirano zazrto samo v stvari, ki se lahko merijo in tehtajo. Sistem vrednot se je močno spremenil. Človek je lestvico vrednot podrl in vse pomešal med seboj, da lahko vsak izbira, kar mu v danem trenutku najbolj ugaja. Pozabili pa smo, da ima vsaka naša napačna odločitev tudi posledice, ki jih čutimo vsi. Človeku je danes odgovornost, zvestoba, žrtvovanje, trud in vztrajnost nekaj, česar noče in ne sprejema. Zakaj? Ker se je za to potrebno precej bolj potruditi in dati od sebe več, kot je nujno. Vse smo pripeljali tako daleč, da se ob vsakem odločanju sprašujemo, ali se mi to splača ali ne. Ali se danes splača biti duhovnik, redovnik, redovnica? Ali se splača biti oče, mati, mož, žena? Takšnih vprašanj si človek ne bi smel privoščiti in bi jih ne smelo biti. Dolžnost nas kristjanov je, da najprej sami vemo, komu verujemo, da z molitvijo in življenjskim zgledom v svet, v katerem živimo, prinašamo Boga, in s tem soustvarjamo najboljše možnosti mladim za lažje prepoznavanje njihove življenjske poklicanosti, tudi poklicanosti k Bogu posvečenemu življenju.

»Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje« (Jn 6,26).

PROŠNJE

Bratje in sestre! Jezus nas vabi, da delamo za jed, ki ostane za večno življenje. Za vzpodbujanje k takšnemu življenju potrebujemo tudi duhovnike, redovnike in redovnice, zato prosimo:

1. Gospod Jezus, svojo Cerkev si ustanovil, da bi vsem odpirala pot v večno življenje; daj ji dovolj duhovnikov, redovnikov in redovnic, da bodo ljudem pomagali na tej poti.
2. Nenehno ostajaš z nami; prebujaj v našem narodu takšne pričevalce, ki nas bodo vodili k pravim vrednotam.
3. Veliko mladih danes išče smisel in poslanstvo svojega življenja; nakloni jim dar duhovnega poklica, da bodo v vsej polnosti uresničili svoje življenje.
4. Okrog sebe si zbiral ljudi; pomagaj nam, da bomo z veseljem hodili k sveti maši, poslušali Božjo besedo in prejeli zakramente.
5. Vsem, ki so svoje življenje posvetili molitvi in delu za duhovne poklice, daj uživati srečno nebeškega življenja.

Gospod Jezus, spremljaj nas na naši poti in usliši naše prošnje, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

MOLITEV PO OBHAJILU

Gospod Jezus, hvala ti, ker lahko iz evharistije vedno črpamo moč za svoje duhovno in telesno življenje. Naj bomo kot kristjani v svetu priče tvoje ljubezni. Daj, da bomo vedno odprti za tvoje delovanje.

TOREK, 28. 4. 2009

Jože Kužnik, duhovnik

UVOD

Dva gorečneža stopata danes pred nas: diakon Štefan in farizej Savel. Prvi kot mučenec za Kristusa, drugi nasprotnik tistega, ki ga je Štefan oznanjal. A tudi on, Savel, je na svoj način gorel za Boga in za verska izročila očetov, čeprav v napačni gorečnosti. Zato je našel milost v Božjih očeh. Ko se ga je Jezus dotaknil, je spregledal svojo zмотo, spreobmil se je in se podal na pot za Gospodom. Ali je kaj podobne iskrene gorečnosti tudi v nas? Smo tudi mi pripravljeni spremeniti svoje življenje, če spoznamo, da smo na napačni poti? Skupaj s sv. Štefanom prosimo: »Gospod, ne prištevaj nam greha. Odpri nam oči, da bomo uvideli svoje zмотe in daj nam moči, da se bomo resnično spreobrnil!«

NAGOVOR

Kako nepredvidljiva so Božja pota! Seme poklica lahko zraste tam, kjer bi človek najmanj pričakoval. To se je konkretno pokazalo v življenju sv. Pavla in sv. Štefana, ki sta se med seboj usodno prepletli: smrt prvega mučenca sv. Štefana je bila začetek poti spreobrnjenja mladega Savla, čeprav se ta tega takrat še ni zavedal. Močna vera diakona Štefana, njegovo neustrašno pričevanje vse do mučeniške smrti in molitev za odpuščanje krvnikom, so bila nevidna semena, ki so padala tudi v dušo mladega farizeja Savla, ki je odobral Štefanov umor. In nato, ob Savlovem srečanju s

Kristusom pred Damaskom, so ta semena nenadoma pognala v rast: rast novega in najbolj gorečega oznanjevalca Kristusovega evangelija, apostola Pavla.

Dejstvo je, da je samo življenje, ki je prepojeno z vero v Kristusa, lahko zares oznanjevalno. Štefan, ki je bil poln gorečnosti, poln vere, »milosti in moči«, je lahko delal velika znamenja med ljudmi, lahko je prepričevalno govoril in pričeval za Boga in v moči te vere je tudi lahko daroval svoje življenje za Kristusa. In njegova žrtev življenja je rodila bogate sadove!

Danes smo mi, kristjani, poklicani, da s svojim življenjem pričujemo za Kristusa. Mladi so danes pod močnim vplivom veri nenaklonje nega javnega življenja: nenehno pisanje in govorjenje o bogati in grabežljivi Cerkvi, podtikanje slabih namenov predstavnikom Cerkve, napihovanje slabosti in napak duhovnikov, celo spodbujanje mržnje in sovraštva proti Cerkvi, vse to zelo slabo vpliva na mnoge ljudi, še posebej na mladino, in marsikoga odvrča od Cerkve, še bolj pa od odločitve za duhovni poklic... Kaj lahko v takem stanju naredimo? ... Edino učinkovito sredstvo za oznanilo Kristusovega evangelija je dosledno življenje iz vere, življenje po Kristusovem nauku, življenje, ki bo ljudi prepričevalo z dobroto, moralno pokončnostjo, vse tja do junaškega pričevanja, celo za ceno življenja. Kakor Pavel, moramo tudi mi prepričevalno dejati: »Vem, komu sem veroval!« »Nisem se oprijel izmišljenih bajk, ampak vem in z življenjem pričujem za to, kar verujem!« To je edina pot, ki bo lahko koga prepričala! Samo zgled našega krepostnega življenja in vztrajna molitev za rast Kristusovega kraljestva med nami bo lahko rodila bogate sadove duhovnih poklicev. Gospod, pomagaj nam, da bomo pravi vodniki tistim, ki jih ti kličeš v svojo službo, in trdna opora vsem, ki iščejo resnico.

PROŠNJE

Gospod Jezus, ti v vseh časih kličeš ljudi, ki bi drugim prinašali veselo vest odrešenja. Tudi danes se milostno ozri na naš slovenski narod in nam daj novih, dobrih in pogumnih oznanjevalcev svojega evangelija. V tednu molitve za duhovne poklice te prosimo:

1. Gospod, podpiraj papeža, škofe, duhovnike in diakone, da bodo zvesto in pogumno oznanjali tvoj evangelij.
2. Nakloni Cerkvi na Slovenskem zadosti dobrih duhovnikov, redovnikov in redovnic, ki bodo s svojim življenjem pričevali za tvoje kraljestvo.
3. Daj našim staršem modrost in pogum, da bodo znali in zmogli vzgajati svoje otroke tako, da bodo sprejeli in živeli vrednote tvojega evangelija.
4. Dotakni se src mladih, da bodo sprejemljivi za tvoj klic in mu sledili po poti, ki si jim jo ti načrtal.
5. Tistim, ki jih ti kličeš v duhovniški ali redovniški poklic daj poguma in moči, da se bodo velikodušno odzvali tvojemu klicu.
6. Vsem našim rajnim, ki so nam posredovali milost vere, posebno še rajnim duhovnikom, redovnikom in redovnicam, nakloni večno plačilo v nebesih.

Gospod, kot si nekoč čudovito vodil življenje sv. Štefana in sv. Pavla, da sta vsak na svoj način pričevala zate, tudi danes vodi življenje naših mladih, da bodo hoteli prisluhniti tvojemu klicu in pogumno sprejeli službo oznanjevalcev, in bodo tako tudi drugim kazali pot odrešenja, ki živiš in nas ljubiš vekomaj.

MOLITEV PO OBHAJILU

Jezus Kristus, kruh življenja, ti ostajaš med nami pod podobo sv. evharistije, da nasičuješ naše duše in nam podarjaš večno življenje. Naj tvoje telo krepi našo vero in nam daje moč, da bomo živeli kot pričevalci tvojega evangelija. Pomagaj nam, da bomo priče tvoje ljubezni in usmiljenja, da bo naše srce občutljivo za potrebe bližnjih in da jim bomo hoteli in znali pomagati po svojih najboljših močeh. Tako boš lahko tudi po nas nagovarjal in vabil tiste, ki si jih izbral za svoje apostole. Gospod, razjasni svoj obraz nad nami in reši nas v svoji milosrčnosti. Amen.

SREDA, 29. 4. 2009

Cvetka Žlof, katehistinja

UVOD

»Bog je luč in v njem ni nobene teme«, bomo slišali danes v Božji besedi. Pri tej sv. maši odprimo srce in se poskušajmo približati Njemu, ki nas je ustvaril in nas ima rad. Njegova ljubezen je močnejša od vseh naših zablod, zato z veseljem pristopimo k tej sv. daritvi, se oklenimo našega Boga in mu dovolimo, da bo luč v našem življenju.

NAGOVOR

Ko sem se odločala za poklic, sem zaradi razmer izbirala šolo, ki bi se čimprej končala. V naši družini sta bila za mano še dva otroka, zato si nismo mogli privoščiti daljšega šolanja, saj je bila pri hiši le ena plača. Moja izbira tako ni izpolnila mojih želja. Pristala sem v poklicu ekonomista, želela pa sem biti vzgojiteljica ali učiteljica. Vendar Bog tudi po krivih črtah ravno piše. Iz obdobja odraščanja in zorenja sem imela zelo lepo izkušnjo srečanj mladih v mladinski skupini in na duhovnih vajah. Vsa ta doživetja so v meni prebujala željo, da bi svoja izkustva srečevanja z Bogom in ljudmi prenašala mlajšim. Razmišljala sem, kako bi to lahko naredila. Kaplan me je spodbudil, da sem se vpisala na Katehetsko pastoralno šolo, ki mi je omogočila, da sem lahko začela poučevati verouk. Vedno znova sem se spraševala, kaj želi Bog od mene. Je to res to, kar si želim? Zelo jasno mi odgovoril, tako da me je vodil po poteh, ki so me pripeljale v svet otrok in mladostnikov. Vesela sem bila tega spoznanja in odkritje, da Bog želi, naj pomagam mladim rodovom odkrivati poti, ki vodijo k Njemu in jim pomagam spoznavati Njegovo ljubezen, me vedno znova krepi in daje moči za delo.

Lepo je biti katehistinja; lepo je spremljati otroke in mlade, ki se počasi odpirajo Njegovi ljubezni; lepo je opazovati, kako jih Gospod nagovarja ... Seveda pa pridejo tudi trenutki, ki so zame zelo boleči; trenutki, ko vidim, kako so včasih mlada srca zaslepljena ali trenutki, ko mladi odidejo in zaprejo srca svojemu Stvarniku. Takrat mi ne preostane nič drugega kot molitev zanje in čakanje, da se vrnejo. Kadar mi

zmanjkuje moči, se vračam v tiste trenutke, ko mi je Gospod dal jasno vedeti, kaj je moje poslanstvo, in z vsem zaupanjem ga prosim, naj mi pomaga vztrajati. Hvaležna sem, da me je poklical v službo katehistinje in mi dal na tak način priložnost služiti Njemu.

PROŠNJE

Naš Oče, tvoj Sin nam zagotavlja, da nas boš uslišal, če te bomo prosili v Njegovem imenu, zato te prosimo:

1. Pomagaj papežu, škofom, duhovnikom in diakonom, da bodo z veseljem in zaupanjem oznanjali evangelij tvojega Sina.
2. Podari mladim pogum, da Ti bodo prisluhnili in se odzvali Tvojemu klicu.
3. Daj moči in poguma katehetom, katehistinjam in katehistom, da bodo predano opravljali zaupano jim poslanstvo.
4. Pomagaj našim družinam, da bodo zahrepenele po skupni molitvi in jo vključile v svoje vsakdanje življenje.
5. Pomnoži v nas ljubezen, da bi si želeli in hoteli izpolniti Tvojo voljo v svojem življenju.
6. Daj vsem bolnim moči pri sprejemanju njihove bolezni.

Vse to prosimo po tvojem Sinu Jezusu, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj.

MOLITEV PO OBHAJILU

Gospod Jezus, hvala, ker v vsej preprostosti prihajaš v naša srca in nas krepiš za naše vsakdanje poslanstvo.

ČETRTEK, 30. 4. 2009

Janez Kozinc, bogoslovec

UVOD

Dragi bratje in sestre, smo v tednu, ko še posebej molimo za nove duhovne poklice. K temu nas najprej nagiba Gospod z vabilom, naj prosimo za delavce v Njegovem vinogradu, po drugi strani pa tudi sami že čutimo potrebo po novih oznanjevalcih v naših krajih in tudi drugod po svetu. Naj bo naša skupna molitev po Kristusu prinesena pred Očeta, ki uslišuje vse Sinove prošnje.

NAGOVOR

V tednu molitve za duhovne poklice bi težko izbrali primernejšo Božjo besedo od današnje. V evangeliju je Jezus pokazal na Očeta, ki je Pobudnik v našem življenju. Nismo mi tisti, ki bi z molitvami, dobrimi deli in živetimi krepostmi Boga prepričali, da se odloči za nas ter si na ta način zaslužili njegovo naklonjenost. On sam nas prvi nagovarja, išče in ljubi.

Mnogokrat se ljudje pritožujemo, da ne slišimo njegovih navdihov, povabil, nagovorov. Iščemo in poslušamo notranje glasove, se prepuščamo intuiciji in raznim tehnikam, da bi našli odgovore na vprašanja. Ob tem pa se nam tako rado zgodi, da prezremo čisto človeški pristop Boga; ko preslišimo Božjo besedo in že ob izhodu

iz cerkve pozabimo, kaj nam je Bog spregovoril po njej. Pa je ravno to pot, ki nas vodi h Kristusu. On pa, kot pravi nekaj vrstic pred današnjim evangelijskim odlomkom, ne bo nikogar zavrnil ali izgubil, ker je volja Očeta, da ima vsak, kdor posluša in veruje Sinu, večno življenje. Zato je tudi popotnica na poti v večnost Gospodovo telo in kri v zakramentu evharistije.

Jezus v nagovoru množici razloži, kaj je nebeški kruh. Množica vidi v nebeškem kruhu mano, ki so jo jedli Izraelci v puščavi, a Jezus jim kaže nepopolnost te hrane. Ne zanika njene sposobnosti ohranjanja telesnega življenja, pač pa poudarja, da ne daje večnega življenja, ne hrani vere, ne ustavlja nenehnega godrnjanja in ne vliva hrepenenja, ki vodi k resnični zadovoljitvi človeka. Ne daje mu odgovorov na vprašanja o smislu življenja, ne kaže prave poti v življenju, ne poteši hrepenenja po notranjem miru in ljubezni. Novi kruh, ki ga daje Kristus, pa prinaša vse to. Božja beseda nam torej govori o evharistični skrivnosti, o Gospodovem telesu, ki se nam daje v jed in pijačo; kot nekoč učencem v dvorani zadnje večerje - tudi danes naši skupnosti. V svojem zemeljskem življenju je Jezus ustanovil Cerkev, kjer je s svojo besedo in telesom navzoč med nami. Ker zaupa človeku, ga ljubi in hoče z njim soustvarjati zgodovino odrešenja, kliče mnoge, da bi bili sredniki Njegovih milosti in priče evangelija v današnjem času. Duhovniki, redovniki in redovnice so k tej nalogi še na poseben način poklicani. Žal danes kljub nezasušenemu dostojanstvu te službe Gospodovemu vabilu mladi le stežka odgovorijo pritrdilno. Tudi meni se ob misli na takšno služenje Bogu in ljudem kljub zagotovilu večnega življenja ni bilo enostavno odločiti, ker zanj ni nedvoumnih dokazov - je le vera. In v času, ko je skoraj vsaka človekova dejavnost in stvar zavarovana pri zavarovalnicah, takšna miselnost prodre tudi v naše duhovno življenje.

Pomembno je torej slišati Njegovo povabilo in se mu pustiti voditi. To je vse prej kot enostavno, saj so nam Božji predlogi mnogokrat preveč tuji; tako drugačni od tega, kot si mi predstavljamo svoje življenje. In duhovniški ali redovniški poklic je gotovo eden takšnih Božjih predlogov, ki se ga človek oprime z negotovostjo. A dejstvo je, da je sprejemanje Božjega klica pot, ki nam že na tem svetu zagotavlja notranji mir in življenje z Bogom, ki človeka edino izpolni.

Naj poslušanje Njegove besede, prisostvovanje ob Njegovi mizi in molitev, v nas prebudi iskrenost do sebe in nam odpre oči in ušesa za Božje navdihe, da se bomo mogli odločati za ponujeno nam pot.

PROŠNJE

Bratje in sestre, obrnimo se na Nebeškega Očeta, ki nas vabi, da z Njim delimo naše skrbi in težave:

1. Nebeški Oče, ko je Tvoj Sin obhajal z učenci zadnjo večerjo, jim je naročil, naj to delajo v njegov spomin - prosimo Te, naklanjaj Cerkvi novih duhovnih poklicev, da se bo lahko uresničevala volja Tvojega Sina.
2. Nebeški Oče, prosimo te za vladajoče v naši državi, da bi s svojim delom pripomogli k ustvarjanju okolja, v katerem se bodo mladi lahko odločali za darovanje svojih moči v službi Cerkve.
3. Nebeški Oče, prosimo te za trpeče; pošlji jim svojo tolažbo, jih opogumi ter jim pokaži vrednost njihovih daritev za rast novih duhovnih poklicev in stanovitnost tistih, ki so že stopili na to pot za Kristusom.

4. Nebeški Oče, prosimo te za vse, ki čutijo klic po služenju v službenem duhovništvu - daj jim moči in iskrenosti do sebe, da bodo prepoznali Tvojo voljo in zaupali, da jih lahko osreči.
5. Nebeški Oče, prosimo te za vse molivce za duhovne poklice - za njihovo zavzeto služenje jih blagoslovi že v tem življenju, v prihodnjem pa naj prejmejo večno plačilo.

Nebeški Oče, usliši te naše prošnje po Kristusu, našem Gospodu.

MOLITEV PO OBHAJILU

Nebeški Oče, zahvaljujemo se Ti, da si z nami, in nam preko znamenj ljubezni razkrivaš svoj obraz. Ne prepričuješ nas z dokazi in teorijami, temveč z dejanji ljubezni, s katerimi te še danes mnogi posnemajo. Hvala ti za njihove odgovore na Tvoj klic. Kažejo nam, kaj pomeni biti deležen obeda pri Tvoji mizi.

PETEK, 1. 5. 2009

David Zagorc, duhovnik

UVOD

Danes vstopamo v Marijin mesec. Marija, kraljica duhovnikov, je skupaj s svojim možem Jožefom zgled zveste hoje za Gospodom in tudi nas vabi na to pot.

NAGOVOR

Na današnji praznik sv. Jožefa - delavca, na dan, ko pričenjamo s šmarnično pobožnostjo in še vedno v tednu molitve za duhovne poklice smo v berilu slišali besede: »Bog ju je blagoslovil in jima rekel: >Plodita se in množita ter napolnita zemljo.<« Lepo naročilo Adamu in Evi. Pa ima kaj skupnega z molitvijo za nove duhovne poklice? Na prvi pogled ne.

Pa vendar je to pomembno naročilo zakoncem predpogoj, da Bog sploh lahko pokliče kakšnega fanta ali dekle v posvečeno življenje. Ob upadu števila otrok je logičen tudi upad števila duhovnih poklicev. Vendar se ključ do novih duhovnih poklicev ne skriva v številu otrok, temveč v družinah. Jezus se je rodil v družino - v ljubeč odnos med Jožefom in Marijo. Kako pomembna je bila zanj vzgoja in zgled Marije in Jožefa, ki je s svojim delom preživljal družino, si lahko le mislimo. Saj je tudi danes po družinah tako. Otrok posnema vzorce svojih staršev. Od njiju se uči, kaj pomeni imeti rad Boga in ljudi. Dobra, ljubeča vzgoja staršev je pomemben predpogoj, da se v takšni družini lahko rodi duhovni poklic, pa četudi se otrok ne bo naučil moliti očenaša doma.

Mnogi duhovni poklici se prebudijo v krščanskih družinah, kjer so molitev in zakramenti pomemben del njihovega življenja.

Ne smemo pa pozabiti, da se duhovni poklici danes rodijo tudi v družinah, kjer se ne hodi ob nedeljah k maši ali kjer se ne moli skupaj. V takšnih okoliščinah je treba zbrati še toliko več poguma za pot za Gospodom. Mimogrede: mislite, da Marija ni potrebovala Božje pomoči in dobre mere poguma, da je lahko izrekla svoj »zgodí se«? Potrebovala je celo Božje posredovanje, da je tudi Jožef sprejel posledice njene odločitve. In tako sta sprejela Jezusa v svojo sredo. Molitev za fante in dekleta, ki jih Gospod kliče, pa tudi za njihove družine je izrednega pomena. Molimo zanje, ki jih

Gospod vabi v svojo službo, da bi zbrali dovolj moči in poguma in šli za Gospodom preko vseh ovir.

PROŠNJE

Bratje in sestre,

na praznik dela slavimo Troedinega Boga, ki je vir in začetek vsega dobrega ter rodovitnosti vsakega dela. Obenem se spominjamo svetega Jožefa, vzornika vseh delavcev. Molimo z zaupanjem za posvetitev vsega človeškega dela:

1. Gospod, podpiraj Cerkev, da bo učila in sama znala spoštovati vsako pošteno človeško delo.
2. Razodevaj vsem ljudem in vsem narodom dostojanstvo dela, saj je sodelovanje pri tvojih načrtih.
3. Pomagaj vsem delavcem, ki živijo v težkih razmerah zaradi krivic, nezdravega okolja ali pomanjkanja dela, da dosežejo pošteno plačo, primerno stanovanje in ustrezno zaposlitev.
4. Zbudi v nas pravo krščansko razumevanje delavcev, ki prihajajo k nam na delo od drugod, da jim bo naša ljubezen olajšala življenje med nami in kazala pot k Bogu.
5. Odpri nam oči za potrebe trpečih okoli nas, da bomo vsakemu radi lajšali njegovo bedo, saj je to najplemenitejše delo.
6. Prosimo te za mlade, ki iščejo smisel življenja; naj se svobodno in z nedeljenim srcem odzovejo Jezusovemu klicu.

Večni Bog, usliši naše prošnje, da ti bomo z vsem življenjem ugajali in tako prišli v nedoumljivo skrivnost tvoje blaženosti. Prosimo te po Kristusu, našem Gospodu.

MOLITEV PO OBHAJILU

Prejeli smo Jezusa pod podobo kruha (in vina). V nekaj trenutkih tišine se mu zahvalimo za vse, kar nam daje: svoje starše, prijatelje, življenje, za njega samega ...

SOBOTA, 2. 5. 2009

Stanka hojnik, katehistinja

UVOD

(Bere birmanec):

Moj življenje je zgrešeno in polno nasprotij. Slišim tvoj klic - pa ti ne služim. Poslušam tvojo besedo - pa ti ne verjamem. Izkusim tvojo bližino - pa ti ne zaupam. Brez misli sem, raztresen, brez dobrote. Ne zmenim se za druge ljudi, storim pa vse, da bi bilo lepše meni. Ne upoštevam tvojega Duha, ampak imam samega sebe za merilo vseh stvari. Jaz imenujem to modrost, ti pa temu praviš greh. Jaz imenujem to življenje - ti pa temu praviš smrt. Rad bi živel ... odpusti mi mojo krivdo, usmili se me Gospod!

NAGOVOR

V teh dneh smo pri maši zbrani s posebnim namenom: da bi molili za duhovne poklice, ki jih Cerkev na Slovenskem in po svetu zelo potrebuje.

V berilu smo slišali, da so k širjenju Cerkve mnogo prispevali izredni dogodki, ki so

potrjevali oznanilo evangelija. Današnji odlomek opisuje kar dva čudeža, ki ju je storil Peter. Zgodila sta se daleč od Jeruzalema, vsak v drugem kraju, kar dokazuje, kako so se apostoli razšli in kako so vsepovsod nastajale nove krščanske skupnosti.

Tudi naši mladi birmanci se bodo razšli. Bogdaj, da bi začutili, da le v trdni povezanosti z Jezusom lahko vztrajajo na poti vere. »Kdor bo vztrajal do konca, bo rešen«, zagotavlja Jezus svojim učencem v današnjem evangeliju. Kako pa je z našo vztrajnostjo? Ob tem pomislim na pismo birmanca, ki je napisal takole:

»Jezus, čas je, da se posloviva. Silijo me, da bi hodil k maši in v župnišče na srečanja mladih. Tam se vključujejo v razne skupine, da bi pomagali starcem in klošarjem ... Toda meni se ne ljubi. Starci in klošarji niso moja skrb. Jezus, kaj mi bo maša? Vedno ista pesem: iste molitve, iste viže, isti gibi... Potem pa še neskončna pridiga: ne smeš tega, ne smeš onega, ne hodi tja, ne glej tega ... Jezus, mlad sem in čas je, da se posloviva. Saj ne dvomim vate. Všeč so mi tvoje fore, da so vsi enaki, da je razizem nepotreben, da ... skratka vse, kar sem izvedel pri verouku. Toda jaz sem mlad. Kdaj bom žural, če ne zdaj? Noreti hočem, počenjati vse, v čemer uživajo moji vrstniki. Odkriti moram vse, česar v Cerkvi ne morem dobiti, vse kar je kul, a razumeš - grem, Jezus, lepo te pozdravljam!« Vztrajati z Jezusom je težko. Trdovratnost, kljubovanje, nasprotovanje - vse to nam je zelo domače, ko pomislimo na naše birmance, za katere je birma prej slovo, kot pa nov začetek življenja z Jezusom. S tem vprašanjem se ukvarjamo vsi, ki po naših župnijah delamo z birmanci. Kako fantom in dekletom v občutljivem obdobju odraščanja na pravi način predstaviti življenje Cerkve in jim približati Boga? Jezus v evangeliju pravi: »Vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena, toda kdor bo vztrajal do konca, bo rešen.« Apostoli so izbrani, imenovani ter poslani. Računati morajo, da jih svet, ki naj mu oznanijo prihod Božjega kraljestva, ne bo sprejel z odprtimi rokami. V njem se bodo kdaj počutili kot ovce med volkovi. Vsak, kdor začne verovati v Jezusa, mora računati na nasprotovanje, ki ga bo prestajal zgolj zaradi svoje vere. Z besedami »učenec ni nad učiteljem« Jezus spodbuja apostole, naj se ne ustrašijo trpljenja zaradi vere vanj. V trpljenju bodo postali kakor njihov Učitelj. Kakor je njegovo trpljenje obrodilo sad, bo tudi njihovo.

Vsak kristjan je po krstu poklican k pričevanju. V različnih poklicih in stanovih so različni načini. Jezus ni od vseh učencev zahteval istega. Kdor pa je bil pripravljen iti ves za njim, mu je ponudil svoj način življenja, ki je popolna podaritev Očetu in uresničevanje osebne svobode v nenavezanosti na ta svet. Popolna predanost Božjim načrtom! Od vsega začetka so bili ljudje, ki so sprejeli to vabilo in šli za Jezusom, drugi pa so se od njega oddaljili. Gospod, daj, da bi se prav odločili!

PROŠNJE

Jezusu, ki je naš Brat in Prijatelj, izročimo svoje prošnje:

1. Jezus, Dobri pastir, ti iščeš izgubljeno ovco. Pripelji nazaj mlade, ki so se oddaljili od tebe.
2. Gospod, podpiraj vse, ki si v duhovnih poklicih kljub preganjanju prizadevajo ljudi voditi k evangeliju.
3. Gospod, daj, da bi nas živa in vztrajna vera povezovala v občestvo dobrote in ljubezni.
4. Gospod, daj birmancem moč in pogum, da bodo z odprtim srcem in pripravljenostjo vztrajno hodili za teboj.
5. Gospod, prosimo te za starše prvoobhajancev, da bodo v moči Svetega Duha vztrajali na poti vere do konca.

6. Jezus, Večna Božja beseda, sprejmi k sebi v nebeško srečo in slavo vse naše drage rajne.

Vse to te prosimo, ki živiš in nas ljubiš vekomaj.

MOLITEV PO OBHAJILU

Gospod, hvala ti, ker si vedno z nami in hočeš biti kažipot, opora in popotnica na naši življenjski poti. Hvala, da nas imaš rad takšne kot smo, da nam zaupaš in želiš, da bi bili tvoji prijatelji in sodelavci. Hvala, da nam po svojih duhovnikih, redovnikih in redovnicah izkazuješ svojo ljubezen. Hvala, ker nam pomagaš, da smo znamenja tvoje ljubezni.

NEDELJA, 3. 5. 2009

+Anton Stres, škof

UVOD

Kdor želi na tem svetu z lučjo premagovati temo, lahko postane električar - ali duhovnik.

Kdor želi ljudem prinašati moč, lahko postane trener - ali duhovnik.

Kdor želi odpirati ljudem srca, lahko postane kirurg - ali pa duhovnik.

Tako je pisalo na nekem plakatu, ki je visel na cerkvenih vratih.

Danes obhajamo nedeljo Dobrega pastirja, nedeljo duhovnih poklicev. Kaj je duhovništvo? Kaj je redovništvo? Podobno kot poroka - pustolovščina, za katero se človek odloči v zaupanju tistemu, ki ga ljubi.

Bog se je v svoji ljubezni odločil za pustolovščino s človekom. Dobri pastir Jezus je iz ljubezni dal življenje za svoje ovce. Kaj pa mi? Kam je usmerjena naša ljubezen? Obžalujmo premajhno ljubezen in se izročimo Božji Ljubezni!

NAGOVOR

Na današnjo nedeljo je v bogoslužju v ospredju prispodoba Jezusa kot Dobrega pastirja. Tri temeljne značilnosti dobrega pastirja poudarja Jezus v tem evangeljskem odlomku. Pri tem moramo upoštevati, da je pastir samo podoba, kajti odnos, ki ga slika Jezus, presega odnos, ki ga imajo pastirji do živali. Gre za odnos človeka, ki je odgovoren za soljudi, za svoje občestvo.

Prva značilnost dobrega pastirja je njegova drugačnost od najemnika. Najemnik je koristolovec. V ospredju je njegova korist, zato misli samo nase, na svoj dobiček in svojo varnost. Dobri pastir pa pozablja nase in misli na druge ter dela zanje.

Druga značilnost dobrega pastirja je, da pozna vse, ki sestavljajo občestvo. Pastir pozna svoje ovce, te pa poznajo njega in gredo za njim. Pastir skrbi zanje, jih hrani in varuje, daje jim življenje. Za dobrega pastirja ljudje, ki so mu zaupani, niso brezosebne številke. Poznati pomeni v Svetem pismu več kakor samo neprizadeto vedeti za nekoga in za njegove podatke. Poznati pomeni imeti rad, vedeti za nekoga prijateljsko, z naklonjenostjo in skrbjo, ki se pri Jezusu stopnjuje do žrtvovanja samega sebe za druge.

Tretja značilnost dobrega pastirja pa je neomejena dobrot. Rad ima vse ovce, ne samo svoje. Rad ima vse ljudi, čuti z vsemi in za vse se čuti odgovornega. »Tudi

druge ovce imam, ki niso iz tega hleva, tudi te moram pripeljati«, pravi Jezus. Jezus Kristus je odrešenik za vse ljudi in vsakega človeka, zato se pastirji Cerkve ne smejo nikoli omejiti v svojem delovanju samo na tiste, ki so že v Cerkvi, ampak morajo biti misijonarji, apostoli, ki jih skrbi vsak človek in se za vsakega čutijo odgovorne. Pa ne samo pastirji Cerkve. Jezusovo pastirsko skrb mora čutiti vsak kristjan do svojih bratov in sester, ki Jezusa še ne poznajo. To je zahteva zapovedi ljubezni. Če moramo soljudem želeči samo najboljše, kaj jim lahko želimo ali nudimo boljšega kakor vero v Jezusa Kristusa? In če to res želimo, bomo nekega dne morda začutili vabilo, da bi vse svoje življenje, vse svoje sposobnosti posvetili širjenju Božjega kraljestva med nami. S prisposodbo Dobrega pastirja izraža Jezus odgovornost, ki jo ima Bog do ljudi. Božja odgovornost je za nas pravzor in izvir sleherne odgovornosti, ki jo imamo tudi mi ljudje drug do drugega. Čeprav zelo veliko damo na svobodo, avtonomijo in emancipacijo, ne bomo nikoli mogli pogrešati ljudi s posebnimi odgovornostmi za druge. Najbolj značilen primer človeške odgovornosti so starši in državniki. Od odgovornosti staršev je v največji meri odvisno, kako bodo njihovi otroci usposobljeni za življenje. Od odgovornosti državnikov pa je odvisna skupna blaginja državljanov, od česar je v odločilni meri odvisna blaginja vsakega posameznika. Poleg teh dveh najbolj značilnih primerov odgovornosti pa je še veliko drugih. Nobeno podjetje, nobeno združenje in nobeno občestvo se ne more ohraniti, če nima nekoga, ki ga vodi in zanj skrbi. Ob tem pa se vedno zastavlja odločilno vprašanje: ali tisti, ki nosijo odgovornost, mislijo v prvi vrsti nase ali pa na tiste, ki so jim zaupani. V našem okolju je politična in mnoga druga odgovornost na slabem glasu. Javno mnenje gleda na politiko samo kot na boj za oblast in z njo povezane koristi. Toda to ni krščansko gledanje. V luči evangelija in tudi današnje prisposode o Dobrem pastirju je smisel vsake oblasti služenje skupnosti. Pastir je dolžan skrbeti in se celo žrtvovati za tiste, ki so mu zaupani. To upravičeno pričakujemo tudi od politikov.

Tudi v Cerkvi so ljudje s posebnimi odgovornostmi. Vsi člani Cerkve smo odgovorni zanj, vsi smo poklicani, da po svojih zmožnostih in sposobnostih skrbimo in delamo za Božje kraljestvo. Nikomur ne more biti vseeno, ali ljudje poznajo Jezusa Kristusa in mu sledijo kot Dobremu pastirju ali ne. Toda v Cerkvi so določeni ljudje, ki to odgovornost sprejemajo nase na čisto poseben način. To so duhovniki in misijonarji, redovniki in redovnice. Zato je nedelja Dobrega pastirja še posebno njihov dan in dan, ko mi vsi pomislimo nanje in njihovo službo.

Ko se danes mladi odločajo za poklic, si ga velikokrat izbirajo na temelju slabih kriterijev: kakšen poklic bo bolj donosen, kje se bo več zaslužilo ter čim bolj lagodno živelo in delalo. Toda bolj kot dober položaj je pomembno, kaj komu narekuje srce; notranji nagib, kateri je tisti poklic, ki bi ga opravljal z veseljem. Predvsem pa, kje bi lahko naredil čim več dobrega, kje bi lahko najboljše sodeloval z Bogom pri odreševanju sveta.

Današnja nedelja je nedelja duhovnih poklicev. Tudi duhovni poklic je po eni strani podoben drugim poklicem, se pravi, da temelji najprej na veselju, ki ga imamo z njim, predvsem pa na prijateljstvu in ljubezni, ki ju čutimo do Jezusa Kristusa in sodelovanja z njim. Kdor se odloči za duhovni poklic, prav gotovo ne postavi na prvo mesto osebne koristi, pač pa se želi posvetiti največji zadevi, ki se ji lahko posvetimo na tem svetu: Božjemu kraljestvu v nas in med nami. Duhovni poklic izhaja iz prijateljstva z Jezusom Kristusom, iz ljubezni do njega. Apostol Peter je moral trikrat izpovedati, da ima Jezusa rad, da je slišal trikratno naročilo: »Pasi moja jagnjeta, pasi moje ovce«.

Kakor komaj zasajena mladika potrebuje oporo in zaščito, potrebuje tako oporo in zaščito v srcu mladega človeka tudi misel na duhovni poklic, a je v sodobnem

okolju in javnem mnenju največkrat ne najde. Zato odločitev za duhovni poklic danes od mladega človeka zahteva veliko poguma, saj je nemalokrat sam in ga v njegovi nameri tisti, na katerih besedo največ da, ne podpirajo. Nedelja Dobrega pastirja je priložnost za nas vse, za vse člane Cerkve, da se vprašamo, kako gledamo najprej na poklic na splošno, in kako gledamo na duhovni poklic. Kaj pri odločanju za poklic postavljamo v ospredje: samo dobiček in korist, ali pa tudi poslanstvo in našo odgovornost za druge ljudi, za domač kraj, za cerkveno in krajevno skupnost in nenazadnje tudi za našo državno in narodno skupnost. Kajti samo tam, kjer je dovolj posluha za večje vrednote kot so osebno blagostanje, dobiček, udobje in korist, bo Jezus lahko našel mlade ljudi, ki bodo prisluhnili njegovemu povabilu: »Pridi in hodi za menoj in napravil te bom za ribiča ljudi«.

PROŠNJE

Bratje in sestre, Jezus, Dobri pastir, skrbi za svojo Cerkev. Zato nam naroča, naj prosimo Boga za nove duhovniške, redovniške in misi-jonarske poklice.

1. Gospod, ti si Dobri pastir, poznaš nas in za nas si dal življenje; daj da bomo vsi ljudje poslušali tvoj glas in ti vedno sledili.
2. Daj škofom, duhovnikom, redovnikom in redovnicam moč, da bodo s svojim življenjskim zgledom pritegnili vse člane Božjega ljudstva, posebej pa še mlade k bolj zavzeti hoji za teboj.
3. Pomagaj družinam, da bodo sposobne ustvarjati takšno družinsko okolje, v katerem se bodo budili in rasli novi duhovni poklici.
4. Daj modrosti staršem in vzgojiteljem, da bodo skrbno gojili poklic tistih, ki jih ti kličeš v duhovni poklic.
5. Podpiraj fante in dekleta, da se ne bodo nikoli prestrašili tvojega vabila: »Hodi za menoj«, ampak se bodo tudi z našo podporo in pomočjo lažje odločili služiti Bogu in ljudem.
6. Nakloni vsem rajnim duhovnikom, redovnikom in redovnicam za ves njihov trud, ki so ga posvetili delu za Božje kraljestvo, večno gledanje tvoje slave.

Dobri pastir, blagoslovi naše družine, da bodo iz njih prihajali duhovniki, redovniki in redovnice, ki bodo oznanjali novim rodovom veselo oznanilo sreče s teboj, ki živiš in kraljuješ vekomaj.

MOLITEV PO OBHAJILU

Gospod, hvala ti za ljubezen, s katero nas ljubiš. Hvala, ker smemo biti tvoji ljubljene otroci. Hvala ti za toliko zgledov vere naših duhovnikov, redovnikov in redovnic. Hvala ti, ker po njih prihajaš med nas. Spremljaj nas na vseh naših poteh, še posebej fante in dekleta, ki jih vabiš na pot duhovnega poklica.

MOLITVENA URA za mlade
»VEM, KOMU SEM VEROVAL.«
2 Tim 1,12

KRIŽ

Tu smo zbrani, Jezus, v tvojem imenu, da te proslavimo, Gospod! (2x)
Slava Očetu, slava Sinu, slava Duhu, ki nas prebiva. (2x) Aleluja - Aleluja. (2x)

Bralec: Ej, brez heca! Nimaš kaj več čakati in se naslanjati na verovanje stare mame! Čas je, da razmišljaš s svojo glavo. Kdo je tvoj Bog? Neki oddaljeni starček s sivo brado? Čudak na križu ali tisti, ki se brez pravega razloga družijo z reveži? Morda pa je Bog zate nekaj novega. Z globalizacijo so se nam, mladim, odprle glave. Veliko več vemo, kot vidijo starejši. Morda je tvoj Bog zato drugačen. Ja, si rečeš, saj je še vedno krščanski, a tudi ponovna rojstva so zanimiva. Ne, ne. Ustavi se! Kdo je v resnici Bog? Samo eden je. Mar res misliš, da si ga lahko ustvariš kar sam? Samo zaradi enega Boga se splača prenesti vse težave. Enega in Edinega. Samo en Bog obljublja resnično nagrado, samo en lahko obljubo izpolni. Samo en je v resnici Pravi. Apostol Pavel, ki ga je sam spoznal, pravi: »Za nas je en Gospod Jezus Kristus, po katerem je vse in mi po njem« (1 Kor8,6).

Psalm: Psalm 63

O, Bog, moj Bog, željno te iščem,
mojo dušo žeja po tebi.
Moje telo koprni po tebi
kakor suha in žejna zemlja po vodi.

O tebi želim premišljevat v svetišču,
da spoznam tvojo moč in tvojo slavo.
Tvoja bližina mi je več kot življenje,
moja usta te bodo slavila.

Hvalil te bom, dokler bom živel,
tebi v čast bom opravljal molitve.
Ti boš moja radost in sreča,
v veselju ti bom prepeval.
Tudi pri nočnem počitku se te bom spominjal,
v zgodnjem jutru bom premišljeval o tebi.

Ti si moje trdno zavetje,
pri tebi sem varen in srečen.
Z vso dušo se te oklepam,
ti me držiš kot prijatelj s svojo desnico.

Bralec: Ko je Jezus prišel v pokrajino Cezareje Filipove, je spraševal svoje učence: »Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?« Rekli so: »Eni, da je Janez Krstnik, drugi, da Elija, spet drugi, da Jeremija ali eden izmed prerokov.« Dejal jim je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Simon Peter je odgovoril; rekel mu je: »Ti si Mesija, Sin živega Boga« (Mt 16,13-16).

Nisem te poznal, zavračal sem te, nisem Te poslušal, ko svaril si me.
Hudo mi je, da skrival sem se in si ne priznal, da Ti sprejel si me.
Ne skrivaj se, bodi to, kar si, Jezus ljubi te, zanj pravi biser si. (2x)

Zdaj sem pred Teboj, predajam sem Ti, naj se mi zgodi, kar želiš si Ti.
Naj moja pot bo tvoja želja. Naj moje misli bodo tvoje sanje.
Ne skrivaj se, bodi to, kar si, Jezus ljubi te, zanj pravi biser si.
Ne skrivaj se, bodi to, kar si, Jezus ljubi te, to zapomni si.

Bralec: Ja, trudijo se, trudijo. Mnogi se danes trudijo, da bi te prepričali, da je Jezus pozabil nate. Da te nima rad. A ni res. Zapomni si: Jezus te ljubi. Jezus je tvoj Bog in tvoj Prijatelj. Mar ni prav zato vreden slave? Bog je, pa želi biti tvoj Prijatelj. Potrpežljivo te čaka, da se odzoveš. Potrpežljivo te vabi. Pravi ti: hodi za menoj. Ti pa meniš: nemogoče. Preveč imam. Šola, kariera, ljubezen. Če bi Jezus imel toliko, bi gotovo učil drugače. Lahko je govoriti o nebesih, če si reven. Toda, ko nekaj imaš, te to nauči preudarnosti. Ne gre kar tako zametavati uspeha, možnosti za slavo in denar. Kaj šele prijateljev! Vse zato, da bi se pridružil Popotniku, ki nima nič. Samo govori o večnem življenju. Saj je vablljivo, a ni zanesljivo. Kako naj bi vedel, da je Jezus res tisti pravi? Morda pa je prav On lažni prerok? Sveti Pavel odgovarja: »Drugega temelja nihče ne more položiti namesto tistega, ki je že položen, in ta je Jezus Kristus.« (1 Kor 3, 11) Hm. Morda ima prav. Jezus? Ali lahko nekoliko počakaš, da vse natančno premislim? Mogoče vseeno pridem. Mogoče vseeno pogumno odgovorim, da si moj Bog Ti. (prirejeno po Berti Golob)

Psalm: Psalm 146

Hvali, moja duša, Gospoda! Slavlil bom Gospoda vse svoje življenje.
Prepeval bom svojemu Bogu; vse dokler bom živel.

Ne zanašajte se na zemeljske veljake, na ljudi, ker pri njih ni rešitve.
Ko izdihnejo, se povrnejo v zemljo, tisti dan propadejo vsi njih načrti.
Blagor mu, komur pomaga Bog naših očetov, blagor mu, ki v Gospoda zaupa.

Bog je ustvaril nebo in zemljo, morje in vse, kar v njem prebiva.
Bog je zvest na veke, zatiranim vrača pravico.

Gospod daje kruha lačnim;
Gospod osvobaja jetnike.
Gospod odpira oči slepim,
Gospod dviga potrte.
Gospod varuje tujce,
Gospod podpira sirote in vdove.

Gospod ljubi pravične, hudobnim razdira naklepe.
Gospod bo kraljeval na veke: tvoj Bog bo od roda do roda.

Bralec: »Vsakega torej, ki bo priznal mene pred ljudmi, bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. Kdo pa bo mene zatajil pred ljudmi, ga bom tudi jaz zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih« (Mt 10, 32-33).

Poglejte, kakšno ljubezen nam je izkazal dobri Bog,
poglejte, kakšno ljubezen nam je izkazal dobri Bog:
da smemo imenovati se otroci in dediči Boga!

Bralec: Gospod Jezus, hvala ti, da hočeš tolikokrat priti k meni po ljubezni, ki mi jo izkazujejo prijatelji: po toplini njihovega objema, po nepričakovanem telefonskem klicu, po prijaznem sms-u, po e-mailu, ki prispe prav tisti dan, ko potrebujem spodbudo. Dragi Gospod, včasih se mi zdiš tako daleč, toda slišim lahko govorico človeškega dotika, človeškega glasu in pisnega sporočila. Naj se bolj in bolj naučim dojemati dejstvo, da vsa ta ljubezen prihaja od tebe, da si ti popolna ljubezen, da si vir ljubezni in njena izpolnitev. Zahvaljujem se ti za vsak izraz tvoje ljubezni do mene. Naj postanem bolj vreden sprejeti tvojo ljubezen, ne glede na to, kako jo izražaš. Naj kot apostol Pavel rečem: »Če ste torej vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na Božji desnici« (Kol 3,1). Naj iščem Tebe, ki si Ljubezen. In naj me ta ljubezen tako zaobjame, da se bom naučil ljubiti: ljubiti tebe in dopustiti, da boš po meni ti ljubil druge. (prirejeno po Joyce Huggett)

Psalm: Tob 13,14-18

Blagoslovljeni naj bodo vsi, ki te spoštujejo!
Blagor njim, ki te ljubijo in se veselijo tvojega miru.
Blagor vsem, ki so žalostni zaradi vseh tvojih kazni,
zakaj v tebi se bodo veselili.
Moja duša, slavi Gospoda, velikega Kralja,
zakaj Jeruzalem bo znova sezidan.
Blagor meni, če bo ostanek mojega rodu
videl tvojo slavo in se bo zahvaljeval Kralju neba.
Vrata jeruzalemska bodo zgrajena iz safirja in smaragda,
vse njegovo obzidje bo sezidano iz dragih kamnov.
Jeruzalemski mestni stolpi bodo narejeni iz zlata
in vsi njihovi nadzidki iz čistega zlata.
Jeruzalemske ceste bodo tlakovane z granitom
in z dragimi kamni iz Ofirja.
Jeruzalemska vrata bodo prepevala pesmi veselja,
vse tamkajšnje hiše bodo prepevale:
aleluja, slavljen Bog Izraelov!
In blagoslovljeni bodo slavili ime, ki je sveto na vekov veke.

Bralec: »Besede, ki sem vam jih govoril, so duh in življenje. Toda med vami so nekateri, ki ne verujejo.« Jezus je namreč od začetka vedel, kateri ne verujejo in kdo ga bo izdal. Govoril jim je: »Zaradi tega sem vam rekel: »Nihče ne more priti k meni, če mu ni dano od Očeta.« Po tistem je mnogo njegovih učencev odšlo in niso več hodili za njim. Jezus je tedaj rekel dvanajsterim: »Ali hočete tudi vi oditi?« Simon Peter mu je odvrnil: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti, Božji« (Jn 6, 63b-69).

Čas življenja je v Tvojih rokah, lahko se umirim, v Tebi je moj mir.
Ti daješ varnost mi, v Tebi vse se spremeni. Daj močno mi srce, trdno le s Teboj.

Skrb me tare že preko vseh moči, strt sprašujem, kakšen bo nov dan,
vendar Ti me ljubiš, to jaz vem, Oče, bodi Ti z menoj. **Odp.**

Hlastam, tekam od jutra do noči, kot jetnik uklenjen zdaj ječim.
Prosim, pridi, osvobodi me! Varno hodil bom s Teboj. **Odp.**

Smisel dneva ostaja mi zakrit, brez moči jaz gledam, čas beži.
Ure, dnevi, leta minejo in jaz vprašam: kam se vse zgubi? **Odp.**

Bralec: Umirjen stojim pred Tabo. Zdaj vem: edino Ti si moj Gospod. Jezus Kristus. Vse je v tvojih rokah in rad se ti izročam. Spoznal sem Te; vesel sem Te. V tem norem hitenju za materialnimi dobrinami sem končno našel pravega Prijatelja. Ne le tistega za žure, ne tistega, ki mu je samo do zabave, ampak Prijatelja v pravem pomenu besede. Ja, Jezus, Ti si moj prijatelj. Zdaj te poslušam. Želim slišati Tvojo besedo in morda slišim tudi Tvoje povabilo. Dolgo nazaj si povsem nepričakovano za svojega apostola izbral prej velikega preganjalca kristjanov, Pavla. Ko te je spoznal, te ni mogel prenehati oznanjati! Morda k temu vabiš tudi mene. Zahvaljujem se ti za ta dar; hvala za dar vere. Hvala, ker zdaj vem, da je še najhujše zlo sveta lahko prenesti, ker je nagrada toliko večja! Hvala, ker bom v vseh preizkušnjah in tudi v veselju skupaj z apostolom Pavlom klical: »A me ni sram, ker vem, komu sem veroval, in prepričan sem, da more zaklad, ki mi ga je zaupal, obvarovati do tistega dne.« (2 Tim 1,12)

Psalm: Tob13,7-13

Poglejte, kaj je Gospod storil za vas! Zahvaljujte se mu na ves glas!
Slavite Gospoda pravičnosti, poveljučujte Kralja vekov!
V deželi svoje sužnosti mu pojem hvalo,
ljudstvu grešnikov oznanjam njegovo moč in veličino.
Spreobrnite se, grešniki, in ravnajte v skladu s pravičnostjo pred njim;
kdo ve, morda vas sprejme in vam izkaže usmiljenje.
Svojega Boga poveljučujem,
moja duša poveljučuje Kralja neba in se veseli njegove veličine.
Naj vsi govorijo o njem, naj se mu zahvaljujejo v Jeruzalemu!
Jeruzalem, sveto mesto, zaradi del tvojih sinov te kaznuje
in spet izkazuje usmiljenje sinovom pravičnih.
Vredno se zahvaljuj Gospodu, poj hvalo Kralju vseh časov,
da bo spet postavljen tvoj šotor tebi v veselje.
Naj v tebi napolni z veseljem ujetnike,
naj v tebi nasiti z ljubeznijo siromake za vse rodove na veke.
Bleščeča svetloba bo zasijala čez vse konce sveta.
Mnogo narodov bo prihajalo od daleč;
prebivalci skrajnih krajev sveta bodo prihajali k tvojemu svetemu
imenu, v rokah bodo nosili darila Kralju neba.
Rodovi rodov bodo uživali v tebi
in ime izvoljenke se bo ohranilo za vse prihodnje rodove.

Bralec: »Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja; tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otresite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.« (Lk 9,1-5)

Stvarnik zemlje in neba videl stisko sem sveta,
greh in zlo, trpljenje vse premagal bom.
Sonce sem ustvaril jaz, da prežene temo, mraz.
Kdo odkril bo luč ljudem, koga pošljem naj?

***Tukaj sem, Gospod. Pošlji mene, slišal sem Tvoj klic in zdaj sem tu.
Bodi z mano, ko bom vabil vse k ljubezni, veri, upanju.***

Jaz ustvaril sem ta svet, rad prebivam pri ljudeh,
z njimi jokam in trpim, a daleč so.
Srca kot iz kamna so, a beseda moja bo
jim ljubezen dala spet, koga pošljem naj? **Odp.**

Zrak in ogenj ustvaril sem, dajem hrano vsem ljudem,
za uboge jaz skrbim, rešujem jih.
Svoj kruh z njimi rad delim, dušo in telo krepim,
zanje sem življenje dal - koga pošljem naj? **Odp.**

Nekaj trenutkov tišine. Križ.

Mojca Štruc, katehistinja

Po najlepši biser!

ZA KATEHETA

1. Razmišljanje o temi

Ko danes mladi razmišljajo o svoji življenjski poti praviloma nikoli ne vključijo možnosti izbire duhovnega poklica. Le zakaj bi jo, ko pa v tem materialnem svetu vendar nihče več ne ceni te službe? Mladi si seveda želijo biti predvsem cenjeni, spoštovani. In tako se zgodba zaključi še preden se začne. Gospod pa kliče in vabi. Čaka, da bomo prepoznali resnične bisere, da bomo pripravljeni prodati vse in jih kupiti. Izhodiščna točka dela za duhovne poklice bi torej lahko bilo prepoznavanje dragocenosti te službe. Vedenje, da ne gre le za neomejeno služenje drugim, ampak da je nagrada, ki jo obljublja Gospod vredna več kot vse drugo. Nebeško kraljestvo je lesketajoči se biser, ki bi brez dvoma privabil vsakega kupca, a ga je nemamost greha uspešno zakrinkala. Glavni cilj kateheze je torej vzbuditi ustrezno vrednotenje Gospodovega klica, da mu bodo mladi želeli prisluhniti. Le tako se bodo sploh zmožni odzvati.

3. Sveto pismo: Mt 13, 44-46

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skril. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo. Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde en dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.

4. Pripomočki:

- skrinja (zaklada), v njej pa skrbno izbrana podlaga
- lep biser, prekrit s plastjo navadnega, umazanega kartona

- nekaj izdelanih biserov iz navadnega kartona
- pisalo in raznobarvni papir (za vsakega udeleženca)
- meditativna glasba

KATEHEZA

1. Vstopno mesto

Pozdravljeni. Danes vas najprej povabim, da se umirimo. Katehet pripravi glasbo in tudi sam sledi navodilom: usedemo se vzravnano, obe stopali položimo na tla, roke najprej sprostimo, da kar padejo, nato jih počasi dvignemo visoko nad glavo, zaokrožimo in jih počasi položimo v svoje naročje. Ena dlan je v drugi in tako naj počivata. Ramena so sproščena, vrat ni nič napet, počasi zapremo oči. Poslušam svoj dih. Sosed me ne moti, on razmišlja zase. Jaz slišim le svoj vdih in izdih. Počasi diham. Poslušam se. Oči so zaprte. Katehet skupino nekaj trenutkov pusti v takšnem stanju, vmes brez ropota pripravi barvne papirje in pisala. Nato nadaljuje: Medtem ko počasi diham, pomislim, kaj si v življenju najbolj želim. Kaj sam najbolj cenim? Si najbolj želim družine? Si najbolj želim dobre službe? Mi je najbolj pomembno moje zdravje? Morda prijatelji? Česa si v življenju najbolj želim? Izberem si le eno področje. Le eno stvar. Nekaj trenutkov tišine. To, kar si najbolj želim, je zame moj zaklad. Moj biser. Nekaj čudovitega! Kaj vse bi dal, da bi to imel? Nekaj trenutkov tišine. Prav res: kaj vse bi dal? Pomislim. Kaj sem pripravljen dati za svoj zaklad? Nekaj trenutkov tišine. Rad bi imel najlepši biser. Mislim, da sem ga našel. Pa sem ga res? Še vedno imam zaprte oči. V mislih pogledam še na druge bisere. Pomislim: je moja želja res prava? Sem res prepričan, da sem našel najlepši biser? Nekaj trenutkov tišine. Počasi odprem oči. Usta so še vedno zaprta. Pretegnem roke. Jih stresem. Pa noge. Pomigam tudi z vratom. Pred seboj vidim barvni papir. Ena barva mi je gotovo bolj pri srcu od drugih. Vzamem list tiste barve, ki me v tem trenutku najbolj nagovarja, in pisalo. Na vrhu lista v sredino narišem biser. Vanj zapišem, kaj sem v tem razmišljanju prepoznal za svoj zaklad. Nekaj trenutkov tišine. Ko končam, drugje po listu razporedim manjše bisere in vanje vpišem tisto, kar menim, da so sicer tudi biseri-moje želje, a nekoliko manjši od izbranega. Nekaj biserov pustim praznih. Katehet spremlja dogajanje in katehizirancem pusti dovolj časa, da končajo misli, ne pa več.

2. Oznanilo

Ko katehiziranci končajo z delom, jih katehet povabi, da odložijo pisala in liste obrnejo ter jih pustijo pred seboj. Pokaže jim pripravljeno skrinjo. Tudi jaz si želim svoj biser. Nekaj, kar cenim, kar mi veliko pomeni. Pravzapravsi želim najti najlepši biser. Samo takšen si zasluži mesto v moji posebni skrinji. A iskanje je naporno. Najlepši zakladi so danes skriti. Katehet pred seboj razkrije vse bisere. Dviguje enega za drugim: le kateri je pravi? Le kateri me bo zares osrečil? Pa ne le za danes - le kateri biser prinaša srečo za vselej? Nekaj trenutkov tišine. Težko je. Odločitev je težka. A vem: če bi našel pravi zaklad na njivi, bi ga spet skril. Hitro bi šel in prodal vse drugo, kar imam in kupil tisto njivo. Ali pa, če bi našel en zares dragocen biser. Šel bi in prodal vse, kar imam ter ga kupil. Ja, kaj vse bi naredil za pravi biser! Takšen, ki bi me osrečil ... nekaj trenutkov tišine. Katehet dvigne enega od 'navadnih' biserov. Naj izberem tega? Najbolj bo, da raziščem. Katehet odloži bisere predse. Skrbno jih pregleduje, otipa, nakar najde pravega in ga odvijje navadnega papirja. Pravi biser! Vse druge dam proč, da ta biser ne bo izgubil leska. Vsega ne morem imeti, to vem. Našel pa sem biser, ki je najlepši. Katehet da druge bisere proč, izbranega pa položi v

pripravljeno skrinjo. Ja, če najdeš svoj biser, greš in prodaš vse, kar imaš in kupiš ta biser.

V današnjem svetu je pred nami cela paleta biserov. Nekateri menijo, da je najlepši biser uspeh v glasbi, drugi, daje najlepši biser družina, tretji si najbolj želijo znanstvenega napredka, nekateri pa so najlepši biser odkrili v duhovnih poklicih. Ja, res je: na prvo besedo se ne sliši prav nič mamljivo. Duhovni poklici - razdanje drugim, služenje Bogu. A vendar; to je le maska današnjega časa. S svojim načinom življenja smo zapackali biser duhovnih poklicev, da sploh ne vidimo več njegove lepote. Ta pa ostaja. Skrita je, tako kot je bil moj biser skrit pod videzom povprečnosti. Duhovni poklici - čudovit biser. Biser, ki prinaša srečo. Prinaša večno srečo. Nebeško kraljestvo. Vem, kaj mislite: Gospodu naj sledim? Vse drugo naj pustim?! Družino, kariero, uspeh, mogoče celo slavo, denar... vse to naj bi pustil, da bi vzel ta biser? Je res toliko vreden? Je? Kaj pa, če je? Kariera, uspeh, denar in še kaj so minljive reči. Če ne prej, se končajo, ko se konča življenje. Jezus pa ponuja več. Večno življenje. Večji biser. Poslušaj. Morda ga je pripravil tudi zate. Si res dobro prisluhnil? Morda vabi tudi tebe. Morda je tudi tebi na njivi zakopal zaklad. Kaj boš storil? Boš šel in prodal vse drugo? Ne? Torej boš pustil zaklad, največji zaklad sredi njive in trgoval z manjšimi biseri? Si ne upaš? Ne verjameš? Ja, da bi našli največji biser je treba tvegati. Vse je treba prodati in ga kupiti. A če tega ne storimo, ga nimamo. Nikoli ga ne bomo imeli. Največji biser. Mar ni mamljiv?

3. Dejavnost

Katehet udeležence povabi, da obrnejo svoj list papirja. Še enkrat naj narišejo večji in manjše bisere. Še enkrat jim pripravi meditativno glasbo in jih povabi, da tokrat v svojo shemo biserov vključijo tudi duhovne poklice. Ta biser uvrstite, kamor se vam zdi primerno. Morda za vas ni največji. Toda premislite. Premislite, kaj takšen biser ponuja in kaj ponujajo ostali biseri. Uvrstite ga pravično. In premislite, kaj ste pripravljene storiti, da dosežete ta biser. Najlepši biser - nebeško kraljestvo. Katehet skrbi, da udeleženci delajo samostojno in v tišini. Ko pripravijo shemo življenjskih vrednot in nanjo uvrstijo tudi duhovne poklice, jih katehet še enkrat nagovori. Roko na srce: bi radi našli lep biser? Ste se pripravljene potruditi in ga poiskati sami, ne le verjeti drugim? Ga gremo torej iskati? Gremo po najlepši biser! Ampak treba bo iskati globoko. Globoko v svojem srcu.

Ob zaključku se vsak v skupini Jezusu zahvali za svoj biser, katehet v imenu vseh prosi, da bi zmogli prepoznati prave zaklade, ki jih Jezus pušča na naših njivah, nato pa skupina zapoje pesem Odrini na globoko (Školjke).

Mojca Štruc, katehistinja